

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

די תפילה פון צדיק

זיכער געמאכט צי יעדער האט רשות פון די עלטערן, און צוזאמען זענען זיי געפארן פון זייער געגנט צום ציון פון נעים ומירות ישראל - דוד המלך.

צוזאמען האבן זיי געזאגט קאפיטל נאך קאפיטל, זיך מדבק געווען צום באשעפער און זיך געפריידט אריינצוכאפן הייליגע תפילות. זיי האבן דערנאך אויך אין כחה געדאווענט שוין און מיט א הויכע שטימע, און זיך געשטארקט איינער דעם צווייטן אריינצולייגן אלע כוחות אין א ריכטיגע תפילה אויף יעדן ענין.

אין מאל האט יוד'ל'ס טאטע גערעדט צו זיי נאכן דאווענען און געזאגט: "איר ווילט זיין אמת'ע בעלי תפילה? גייט לערנט איבער די גרויסקייט פון צדיק!"

אלע קינדער האבן געקוקט מיט וואונדער, זיי האבן בכלל נישט פארשטאנען וואס ער מיינט. וואס האט דען א שייכות זיך צו שטארקן אין תפילה, מיט לערנען איבער די גרויסקייט פון צדיק? דאס זענען דאך צוויי אינגאנצן אנדערע זאכן?

אברהם האט אפילו צוגעגעבן אביסל פארשעמט: "עס קוקט אויס ווי איר האט נישט פונקטליך פארשטאנען אונזער כוונה..."

דער טאטע האט געשמייכלט און געזאגט פאר די חברים: "איה האב פונקטליך פארשטאנען וואס איר מיינט. דאווענען אליין איז טאקע גאר גרויס, אבער ווען א מענטש איז מקורב צום צדיק, ער הערט אים אויס און פאלגט זיינע ווערטער, האט דאס די כוח אים אויפצוהייבן צו גאר הויכע מדרגות. ספעציעל אין די וועגן פון דאווענען. ווייל דער צדיק האט זיך זיינע אייגענע וועגן, חיבורים און ענינים, וואס אויב מיר קלעבן זיך צו דעם, קען ער אונז דערמיט מאכן פאר אמת'ע צדיקים גמורים! פונקט ווי דער בעל תפילה האט גענומען די גרופע וואס האבן שוין סיווי געדאווענט, און ער האט זיי געפירט אין זיינע הייליגע און דערהויבענע וועגן."

מיר האבן געלערנט אין די מעשה אז דער בעל תפילה האט זיך געזעגנט פונעם גבור און איז זיך געגאנגען זיין וועג. אינמיטן גיין האט ער באמערקט מענטשן וואס שטייען און דאווענען מיט תהיל'מ'לעך אין די הענט, און ער האט מורא געהאט פון זיי. זיי האבן אויך מורא געהאט פון אים. שפעטער האט ער זיי געפרעגט: "ווער זענט איר?" האבן זיי געענטפערט אז זיי האבן אויסגעוועלט שטענדיג עוסק צו זיין אין תפילה צום באשעפער. דער בעל תפילה איז זייער צופרידן געווען און אנגעהויבן שמועסן מיט זיי, ער האט זיי מגלה געווען זיין סדר התפילה און זיינע חיבורים. גלייך האבן זיי אים אויפגענומען אלס זייער קעניג.

דער בעל תפילה האט געלערנט מיט זיי און זיי באלויבטן, ביז ער האט זיי - דורך זיין גרויס קדושה - איבערגעמאכט צו זיין צדיקים גמורים און גאר גרויסע לייט!

יעדע ראש חודש, ווען מ'האט געענדיגט פרי לערנען, האט יוד'ל געבעטן זיין טאטע ער זאל מיטגיין מיט אים דאווענען ביים קבר פון דוד המלך. זיין טאטע האט אים נאכגעגעבן זיין בקשה. יוד'ל איז געשטאנען ביי א שטענדרע נעבן דעם קבר, אויף די לינקע זייט, און אנגעהויבן זאגן אלע קאפיטלעך פון "יום השבת". ווען ער האט געענדיגט, האט ער צוריק געמישט צום אנהייב ספר און אנגעהויבן נאכאמאל פון פריש! זיין טאטע האט געזען זיין גרויסע דביקות ביים זאגן תהילים און האט אים נישט געוואלט איבערהאקן. ער האט אליין ווייטער מתפלל געווען ביז יוד'ל וועט וועלן אהיים גיין.

אבער יוד'ל האט ווייטער געזאגט איין קאפיטל נאכן צווייטן מיט א געוואלדיגע ברען און ערנסטקייט. נאך א שטיק צייט איז ער צוגעגאנגען צו זיין טאטע מיט א ברייטן שמייכל אויפן פנים: "טאטע, איה האב געענדיגט גאנץ תהילים!"

קומענדיגן טאג האט ער מיט התלהבות דערציילט פאר זיינע חברים אין כחה וואס ער האט זוכה געווען. דעם נעקסטן חודש האבן שמי, יעקב שמואל, בערל און אברהם אויך געבעטן מיטצוקומען. זיין טאטע האט

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה י"ב - דַּעַר בַּעַל תַּפְּלָה (12)

גִּילְדִינֶע הָאָר פֿון דַּעַם קִינֵד. וואַרִין אִיז הָאָב גִּינוּמֶען זײַן
הָאָר וואָס זײַ האָבִין אַלִירְלײ פֿאַרְבִּין. און זײ זענען בײַ
מִיר זײַער טײַער. און אִיז בִּין גִּינְעֶסִין און הָאָב מִיז מְחִיָּה
גִּיווען מִיט וואָס מִיגְלִיז אִיז מִיט גִּרָאז און דַּעַסֶט גִּלִּיכִין בִּין
אִיז הָאָב גִּיט גִּיהָאָט קִיין שׁוּם זאַך זיך מְחִיָּה צו זײַן. הָאָב
אִיז מִיז גִּילְאָזט גִּיין ווי הִין אִיז וועל גִּיין. און אז אִיז בִּין
אַוועק גִּיגאַנְגֶען פֿון דַּעַם אָרֶט. הָאָב אִיז פֿאַרְגֶעסִין מִיין
בױגִין דָּאָרט.

עֲנִטְפֶּערֶט דַּעַר בַּעַל תַּפְּלָה. אִיז הָאָב גִּינְעֶהן דַּעַם
בױגִין. הָאָב אִיז גִּוואָסֶט אז דָּאס אִיז בְּוודֶאִי דײַן בױגִין. נָאָר
אִיז הָאָב דִּיר נִישֶׁט גִּיקֶענֶט גִּיפִינֶען.

הָאָט דַּעַר גִּבּוֹר ווייטער דַּעַר צײַלֶט דַּעַם בַּעַל תַּפְּלָה. אז
ווי אִיז בִּין אַוועק גִּיגאַנְגֶען פֿון דַּעַם אָרֶט. בִּין אִיז אַזוי
גִּיגאַנְגֶען בִּין אִיז הָאָב בִּיאָגֶעגִינֶט דִּי מְחִנָּה הַנִּל (דִּהִינֶע דִּי שָׂאָר
פֿון דִּי גִבּוֹרִים בַּעֲלֵי אֲבָרִים הַנִּל) בִּין אִיז צװײשן זײַ אַרײַן
גִּיגאַנְגֶען. וואַרִין אִיז בִּין זײַער הונגערִיק גִּיווען. הָאָב אִיז
גִּיוואָלט עָסִין. און תִּכְפֹּף ווי אִיז בִּין אַרײַן גִּיקוּמֶען צװײשן
זײַ. הָאָבִין זײַ מִיז תִּכְפֹּף אױף גִּינוּמֶען פֿאַר אַ מָלָךְ פֿנ"ל.
און הִינֶט גִּי אִיז אַפֿנֶעמֶען דִּי וועלט. און מִיין פֿוֹנָה אִיז.
טאַמער וועל אִיז קענען גִּיפִינֶען דַּעַם מָלָךְ מִיט דִּי לײַט
הַנִּל.

הָאָט דַּעַר בַּעַל תַּפְּלָה אָנגִיהוּבֶן צו שְׁמוּסִין מִיט דַּעַם
גִּבּוֹר וואָס טוט מַעַן מִיט דִּי לײַט. דִּהִינֶע מִיט דַּעַר מְדִינָה.
וואָס זײ זענען אַזוי אַרײַן גִּיפִאלִין אִין דַּעַר תַּאֲוָה פֿון גַּעֲלֶט.
בִּין זײ זענען אַרױס גִּיקוּמֶען אױף אַזױנֶע ווילדֶע
נאַרִישֶׁקײַט. אז דִּי וואָס האָבִין אַסאַך גַּעֲלֶט זענען בײַ זײ
גאַטִין. און אַזױ דִּי אִיבִירִיקֶע נאַרִישֶׁקײַט וואָס דִּי מְדִינָה
הָאָט.

און אַזױ בִּין אִיז ווייטער גִּיגאַנְגֶען הָאָב אִיז גִּינְעֶהן. סַע
זענען גִּילְעגִין דִּי גִילְדֶענֶע הָאָר פֿון דַּעַם קִינֵד. און אִיז הָאָב
פֿון זײ גִּאָר נִיט גִּינוּמֶען. און אִיז הָאָב גִּוואָסֶט אז דָּא
אִיז בְּוודֶאִי דָּאס קִינֵד נָאָר סַע נִיט גִּימָאָלט גִּיווען אִים צו
זוכִין און צו גִּיפִינֶען. און אַזױ בִּין אִיז ווייטער גִּיגאַנְגֶען. בִּין
אִיז פִּיר גִּיגאַנְגֶען פֿאַר אַ יָם פֿון וויין.

הָאָב אִיז גִּוואָסֶט אז דַּעַר יָם אִיז בְּוודֶאִי גִּיוואַרִין פֿון דִּי
רִייד פֿון דַּעַם מָלָךְ. וואָס עַר שְׁטײט און רַעַט תַּנְחוּמִין
(דִּהִינֶע טִרִיֶּסֶט) פֿאַר דַּעַם מָלָךְ און דִּי מְלָכָה. און דַּעַרנָאָךְ
קַעַרֶט עַר אומ דָּאס פֿנים און רַעַט תַּנְחוּמִין צו דַּעַר בַּת
מְלָכָה. און פֿון דִּי רִייד אִיז גִּיוואַרִין דַּעַר יָם פֿון וויין. נָאָר אִיז
הָאָב אִים נִיט גִּיקאַנֶט גִּיפִינֶען. און אַזױ בִּין אִיז ווייטער
גִּיגאַנְגֶען. הָאָב אִיז גִּינְעֶהן סַע שְׁטײט אַ שְׁטײַן וואָס אױף
אִים אִיז אױס גִּיקֶרִיצֶט אַזױ ווי דִּי יָד מִיט דִּי שִׁירְטוּטִין (דִּהִינֶע
אַזױ ווי דִּי יָד מִיט אַלֶע קֶרִיצִין וכו' וואָס סַע גִּיווען פֿאַם מָלָךְ פֿנ"ל)

הָאָב אִיז פֿאַרשְׁטאַנֶען אז דָּא אִיז בְּוודֶאִי דַּעַר חֶכֶם (פֿון
דַּעַם מָלָךְ) און דַּעַר חֶכֶם הָאָט זיך דָּאס אױסגִיקֶרִיצֶט דָּאס
גִּישְׁטאַלֶט פֿון דַּעַר יָד אױף דַּעַם שְׁטײַן. נָאָר סַע נִיט גִּימָאָלט
גִּיווען אִים צו גִּיפִינֶען. און אַזױ ווייטער. בִּין אִיז גִּיגאַנְגֶען.

הָאָב אִיז גִּינְעֶהן ווי סַע אִיז גִּיווען אױסגִישְׁטַעֲלֶט אױף
אַ פֿאַרג דִּי גִילְדִינֶע טִישְׁלִיך און דִּי קֶרִידֶענֶצִין און דִּי
אִיבִירִיקֶע אױצֶרוֹת פֿון דַּעַם מָלָךְ. הָאָב אִיז פֿאַרשְׁטאַנֶען אז
דָּא אִיז בְּוודֶאִי דַּעַר מְמוֹנָה עַל הָאױצֶרוֹת פֿון דַּעַם מָלָךְ. (דִּהִינֶע
דַּעַר וואָס אִיז גִּינְעֶצֶט אִיבֶּער אַלֶע אױצֶרוֹת) נָאָר סַע נִיט גִּימָאָלט
גִּיווען אִים צו גִּיפִינֶען (דָּאס הָאָט אַלץ דַּעַר בַּעַל תַּפְּלָה דַּעַרצײַלֶט
דַּעַם גִּבּוֹר)

עֲנִטְפֶּערֶט דַּעַר גִּבּוֹר. אִיז בִּין אױף אִיבֶּער גִּיגאַנְגֶען
אִיבֶּער דִּי אַלֶע עֲרֶטֶער. און אִיז הָאָב יוֹא גִּינוּמֶען פֿון דִּי

האט זיך דעמולט די וועלט צוטיילט אויף כמה כתות. די האבין זיך אויסגיקליכן דאס. און די האבין זיך אויסגיקליכן דאס (אזוי ווי פֿריר איז גישטאנען די אלע כתות) דעמולט האבין מיר זיך אויסגיקליכן אז דער עיקר תכלית איז נאר עוסק צו זיין תמיד אין תפילה צו השם יתברך.

האבין מיר זיך גיוזוכט. און מיר האבין גיפונען א בעל תפלה. און מיר האבין אים גימאכט פאר א מלך. ווי דער בעל תפלה האט דאס דערהערט. איז דאס אים זייער וואויל גיפעלין. ווארין דאס וויל ער זיך.

האט ער מיט זיי אנגיהויבן צו שמוסין. און האט זיי גוויזן דעם סדר פון זיינע תפילות און זיינע ספרים און זיינע זאכן וואס ער האט אויף תפילות.

ווי זיי האבן דערהערט זיינע רייד. האבן זיך זיי די אויגן געפֿינט. און זיי האבן גיזעהן דאס גרויסקייט פון דעם בעל תפלה.

האבן זיי אים תיכף גימאכט פאר א מלך איפר זיך. ווארין זייער מלך האט אים מוחל גיווען די מלוכה. ווארין זיי האבן גיזעהן אז ער איז זייער א גרויסער מאן.

האט דער בעל תפלה מיט זיי גילערינט. און האט זיי גיעפֿינט די אויגן. און האט זיי גוויזן ווי אזוי תפלה צו טאן צו השם יתברך. און ער האט זיי גימאכט פאר זייער גרויסע צדיקים גמורים. ווארין זיי זענען זיך פֿריר אויף גיווען צדיקים. ווארין זיי האבן זיך עוסק גיווען נאר אין תפלה.

לושמיר דער בעל תפלה האט זיי גיעפֿינט די אויגן ביז זיי זענען גיווארין זייער גרויסע צדיקים.

האט דער גבור גיענפֿערט דעם בעל תפלה. אז ער האט גיהערט פון דעם מלך. אז פון אלע תאוות קאן מען ארויס נעמען. דעם וואס ער איז אריין גיפאלן אין זיי. נאר דער וואס ער איז אריין גיפאלן אין דער תאוה פון געלט. קאן מען אים ניט ארויס נעמען דערפון בשום אופן. פֿכן וועסטו ביי זיי גאר ניט פועלין. ווארין סע ניט גימאלט ארויס צו נעמען זיי דערפון נאר דורך דעם וועג וואס סע פֿארהאנדן צו דער שווערד הנ"ל. וואס פון דארט נעמט ער זיין גבורה פֿנ"ל. נאר דורך דעם וועג קאן מען יוא ארויס נעמען פון דער תאוה פון געלט. דעם וואס ער איז דרינען אריין גיפאלן. (אזוי האט ער גיהערט פון דעם מלך)

איז דער גבור מיט דעם בעל תפלה אוועק גיזעסן א צייט אין איינעם. און מנחם דער מדינה הנ"ל וואס זיי האבן עס גיבעטין דעם בעל תפלה אז ער זאל ארויס גיין צו דעם גבור פון זייער וועגין. פֿנ"ל. **האבן זיי מרחיב זמן גיווען.** דהיינו דער בעל תפלה האט איינגיבעטין דעם גבור אז ער זאל זיי גיבן א צייט (דהיינו וואס ביז אין דער צייט זאל ער זיי גאר ניט טון) **האט ער זיי גיבן פֿריי א צייט דערנאך.** האבן זיי זיך גימאכט סימנים צווישן זיך. דהיינו דער בעל תפלה מיט דעם גבור האבן צווישן זיך גימאכט סימנים. פֿדי איינער זאל קענען האבן א ידיעה פון דעם אנדערן. דערנאך איז זיך דער בעל תפלה אוועק גיגאנגען אין זיין וועג אריין. **ווי דער בעל תפלה איז אזוי גיגאנגען.** האט ער דערזעהן אז סע גייען מענשן און בעטין גאט פֿרוף הוא. און זענען מתפלל. און זיי טראגן ספרים פון תפילות. **האט ער זיך גישראקין פאר זיי.** און זיי האבן זיך פאר אים אויף דערשראקין. האט ער זיך גישטעלט מתפלל זיין. און זיי האבן זיך אויף גישטעלט מתפלל זיין.

דערנאך האט ער זיי גיפֿרעגט. ווער זענט איר. האבן זיי אים גיענפֿערט. באַשר דעמולט אז דער רוח סערה איז גיווען פֿנ"ל.

לאמיר זיין פאר הערן

די צוועלעווטע מעשה - דער בעל תפילה (12)

ה. וועלכע זאך פון גבור האט דער בעל תפילה געזען?

- ☐ די שווערד
- ☐ די בויגן

ו. וואס האט דער בעל תפילה געוויזן פאר די מענטשן?

- ☐ מורא'דיגע מופתים
- ☐ די סדר פון זיינע תפלות
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג

ז. וואס האבן זיי געטון ווען זיי האבן געהערט זיינע רייד?

- ☐ זיי האבן נישט מקבל געווען זיין וועג
- ☐ זיי האבן אים באדאנקט און זיי זענען געגאנגען ווייטער
- ☐ זייער וועג

ח. וואס האבן אים געמאכט מלך איבער זיי?

- ☐ עהרליכע אידן
- ☐ צדיקים
- ☐ זייער גרויסע צדיקים גמורים

ט. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?

- ☐ איינמאל
- ☐ צוויימאל
- ☐ איך האב געוואלט

א. וויאזוי האט דער בעל תפילה פארשטאנען וואו דאס קינד איז?

- ☐ ער האט געזעהן די גאלדענע האר
- ☐ ער איז אריבער אים פון מילך
- ☐ ער איז אריבער די פלאץ פונעם גבור האט ער פארשטאנען אז זיין קינד איז אויך דארטן

ב. וויאזוי האט דער בעל תפילה פארשטאנען וואו דער מליץ איז?

- ☐ ער איז אריבער אים פון בלוט האט ער פארשטאנען אז דאס איז פון די טרערן פון דעם מליץ
- ☐ ער איז אריבער אים פון וויין האט ער פארשטאנען אז דאס איז פון די רייד פון דעם מליץ
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג

ג. וויאזוי האט דער בעל תפילה פארשטאנען וואו דער חכם איז?

- ☐ ער האט געזען די יד פונעם מלך
- ☐ ער האט געזעהן א שטיין וואס אויף דעם איז אויסגעקריצט די געשטאלט פון דעם יד
- ☐ ער האט נישט געוואוסט וואו דער חכם איז

ד. וויאזוי האט דער בעל תפילה פארשטאנען וואו דער ממונה על האוצרות איז?

- ☐ דורך די גאלדענע טישעלעך - קרידענצן - און די אוצרות פון מלך
- ☐ דורך די גאלדענע האר
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג

טיפער געטראכט

מיר האבן געלערנט די לעצטע צוויי וואכן אז דער בעל תפילה איז אריבער געגאנגען אויף אלע פלעצער פון די אנשי המלך

וויפל פלעצער פארציילט דער בעל תפילה אז ער איז אריבער דארט - און אויף וועמען פון די אנשי המלך איז דער בעל תפילה נישט מפרט אז ער איז אריבער דארט?

ביי וועמען פירט אויס דער בעל תפילה אז ער האט נישט גיקענט זוכן און צו גיפניען?

ביי וועמען פירט אויס דער בעל תפילה אז ער נישט גיקענט גיפניען?

וואו ווערט דערמאנט דא אין די מעשה "תורה"?

תשובות אויף די מעשה פון דער בעל תפילה (11)

וויפל מאל ווערט דערמאנט ביי די מעשה די וואך דאס ווארט "גבור"? 20

וויפל מאל ווערט דערמאנט ביי די מעשה "בעלי איברים"? פינף

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכעס ווארט דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לופטער 'סודות' התורה. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com